

ALIANZA de Productores Tradicionales de la Coca Orgánica a Nivel Nacional

Calle J. Molina 1138 – Cochabamba – Bolivia - Telf. 591 - 71460288

Email: cocaorganica@gmail.com

La Paz, 18 november 2013

De Commissaris voor ontwikkeling van de Europese Commissie, de heer Andris Piebalgs
c/c De Ambassadeur van de Europese Unie in Bolivia, de heer Timothy Torlot

Betreft: Petitie voor een eerlijk en fatsoenlijk cocabeleid

Geachte heer Piebalgs,

Enorm verontrust richten wij, de ondergetekende cocaleiders, ons tot uw Hoge Commissie om u te vragen een ernstig probleem te helpen oplossen dat zich stelt aan de organische cocatelers van de kleine traditionele zones in Bolivia. We hebben gehoord dat de Europese Unie helpt het overschot aan Boliviaanse cocagewassen uit te roeien en ook programmas voor alternatieve gewassen opzet. Wij waarderen de vrijgevigheid van de Unie, zelfs als we nooit van deze bijstand hebben geprofiteerd. Wij ervaren alleen gedwongen uitroeiing van onze coca. Ze zeggen dat het vrijwillig is, en het is waar dat we maar een Cato (40x40 meter) telen, volgens de wet. Maar we protesteren omdat de overheid de traditionele kleine zones volledig wil uitroeien. Een zone hier, een vakbond daar, bij elke stap zijn er nieuwe obstakels. Langzaam aan en elk jaar iets meer vernietigt de regering van de Chapare cocatelers onze traditionele teeltzones, zelfs als ze worden gedekt door oude gewoonten en de wet 1008 die de cocaproductie reguleert.

Om onze voorouderlijke rechten op cocateelt te verdedigen, hebben op 2 oktober van dit jaar de vertegenwoordigers van 3000 gezinnen van telers van traditionele coca in de gemeente Apollo de "Alliantie van Producenten van Organische Coca in Traditionele Gebieden" opgericht. Wij zijn producenten uit de provincies Carrasco en Tiraque in het departement Cochabamba, en de provincies Franz Tamayo, Murillo en Muñecas in het departement La Paz. Door onze alliantie hoopten we onze met verdwijning bedreigde cocavelden te beschermen, zonder ooit te denken dat de vorming van de alliantie zelf een reden voor de overheid zou zijn om ons aan te vallen en te terroriseren, om te beginnen met onze zusters en broeders cocatelers uit Apollo.

Onze alliantie groepeert kleine zones met traditionele teelt die geen organisatie hebben om hun

rechten te verdedigen. Dit in tegenstelling met de vakbonden in de Chapare (waar de president van ons land ook voorzitter is van de "Zes Federaties van Cocatelers van de Chapare", de tropenzone van Cochabamba, met tienduizenden boeren als leden) en de vakbonden in het Yungas departement van La Paz (ADEPCOCA), die ook tienduizenden cocatelers groeperen. Wij vertegenwoordigen de traditionele zones verborgen in de afgelegen gebieden van ons land, waar onze voorouders al in het Inca-rijk en eerdere beschavingen coca teelden. Tot nu toe is de vooruitgang aan ons voorbij gegaan zodat de meesten van ons geen elektriciteit hebben, geen medische zorg, geen scholen, geen wegen, zodat het leger met helikopters komt om, klakkeloos, onze bronnen van overleven uit te roeien, onder het voorwendsel dat we voor de drugshandel werken of dat we telen in verboden gebieden van de nationale parken. Maar wij telen coca om zelf te kauwen en buitenlandse drugshandelaars komen niet eens naar onze regio. Het is wel waar dat sommigen van ons telen in beschermde nationale parken, maar het is evenzo waar dat we zijn opgegroeid op deze plaatsen voor ze tot parken werden omgetoverd, de reden waarom onze inheemse rechten werden gerespecteerd door de vroegere neo-liberale regeringen, die nooit onze teelt hebben bedreigd. Het beleid van het uitroeien van traditionele zones, de bevolking aan te vallen en te intimideren en terroriseren, om onze vakbondsleiders tegen elkaar op te zetten en het publiek verkeerd te informeren zodat dat met de overheid meegaat, is het officiële beleid ten aanzien van ons sinds de Chapare cocatelers aan de macht kwamen in 2006.

Door een noodlottige aanval op onze broeders en zusters in Apollo in de vroege uren van zaterdag 19 oktober - een ongekeerde operatie die nog nooit deel uitmaakte van een coca-uitroeiprogramma – uitgevoerd door politie en leger, die elkaar beschooten, zijn helaas vier mensen gedood. Het zijn niet de cocatelers die hen gedood hebben of die, zoals gratis beweerd wordt door de overheid, een arts die de aanvallers begeleidde hebben doodgemarteld. Deze verkeerde informatie is gebruikt door de overheid om de Apollo zone te militariseren, niet tegen buitenlandse drugsmokkelaars, het door de overheid aangevoerde argument, maar om onze traditionele cocateelt permanent uit te roeien, en aan de internationale gemeenschap te tonen dat de bestrijding van de overtollige coca in overeenstemming is met de afspraken. Terwijl de militaire bezetting voortduurt worden de vrouwen en kinderen geterroriseerd, terwijl de mannen zich verstopt houden in de bergen uit angst te worden mishandeld door de ordediensten of gevangen te worden genomen. Voor de moorden zeggen ze. De enigen die vermoord hebben zijn de geüniformeerde overheidsfunctionarissen.

Wij zijn geen moordenaars, onze handen zijn niet bekleet met bloed. Wij zijn geen drugsdealers of producenten van cocapasta. Wij respecteren de regel van een cato (40x40 meter) per gezin, en cultiveren zoete coca voor menselijke consumptie. We telen geen bittere coca met landbouwchemicaliën, zoals in de Chapare, waar de producenten zelfs bij voorkeur onze zoete coca kauwen. Waar wij tegen protesteren is de uitroeiing van onze voorouderlijke Cocales (coca percelen), de bron van ons levensonderhoud sinds mensenheugenis.

Toen de Amerikanen in Bolivia werden metterdaad de overproductie van coca, bestemd voor cocaïneproductie, uitgeroeid. Vandaag, met de door de EU gefinancierde ontwikkelingsprogramma's, worden wij, de traditionele cocatelers, onder de vlag van respect voor het heilige blad, vervolgd, waarschijnlijk tot onze eliminatie door het imperium van de "farmaceutische" coca uit de Chapare. Nu al zegt men in regeringskringen en zelfs in de pers dat in de komende maanden de bebouwbare oppervlakte van coca in Bolivia zal worden verdeeld over

de producenten van de Chapare (Cochabamba, waar volgens berichten in de landelijke pers 94% van de teelt naar de productie van cocaïne gaat) en de producenten van de Yungas van La Paz, zonder dat onze wettelijk erkende traditionele zones ook maar vermeld worden.

Tot slot memoreren wij dat de Europese Unie een onderzoek naar de omvang van het traditionele gebruik van coca in Bolivia heeft gefinancierd. Deze studie lijkt uit te zullen pakken met veel lagere cijfers mbt de noodzakelijke oppervlakte voor de teelt voor de consumptie dan de cijfers van de nationale overheid. De overheid heeft de publicatie van dit verslag jarenlang vertraagd, maar het lijkt erop dat de verplichting tot publicatie de regering nu motiveert om een maximaal aantal cocagebieden te elimineren. De cocatelers van president Morales, die niet bereid zijn om de vereiste hoeveelheid te vernietigen, om de cocazones evenredig te verdelen of de oude rechten van traditionele boeren te respecteren, willen wat ons rechtens toekomt nu van ons afnemen.

Gelet op het voorgaande en gezien de doelstellingen en criteria voor de Europese samenwerking, vragen wij uw Hoge Commissie om :

- te interveniëren bij de nationale autoriteiten opdat de Europese financiële steun gemarkeerd voor uitroeiing van overtollige cocagewassen niet wordt misbruikt voor de opheffing van legale voorouderlijke traditionele cocateelt en consumptie;
- de cocatelers van de traditionele gebieden te verdedigen en ervoor zorgen dat ze worden erkend door de nieuwe cocawet, met inbegrip van hun verworven rechten en met respect voor de 'sociale bewegingen als de belangrijkste actoren om deze doelen te bereiken en om met de participatie van de georganiseerde samenleving de consensus te vergemakkelijken "- volgens de in het actieprogramma 2013 van de Europese Unie ten gunste van Bolivia vastgestelde regels;
- te zorgen dat de nationale overheid de cocatelers van de traditionele gebieden behandelt in overeenstemming met het internationale recht, met inachtneming van het recht om hun vakbonden vrijelijk te organiseren.

Wij sturen u in bijlage een voorlopig rapport om onze beweringen in deze petitie met gedetailleerde gegevens te ondersteunen. Omdat onze mensen meer repressie en aanvallen van de regering vrezen sturen we u inmiddels al deze petitie, in de hoop dat u de mogelijkheid tot onmiddellijk hulp kunt bekijken.

Bij afwezigheid van onze voorzitter, Gregorio Cari, vakbondscoördinator in Apollo, provincie Franz Tamayo, Departement La Paz, verhinderd vanwege zijn huisarrest, ondertekenen :

Silvia Cruz Huanca

Vice-voorzitter van de Alianza en coördinatrice van de Vakbond van Yungas Vandiola-Totora, provincie Carrasco, Departement Cochabamba

Edgar Arenas

Secretaris van de Vakbond van de provincie Tiraque, Departement Cochabamba

Pastor Chura

Coördinator van de Vakbond van de provincie Murillo, Departement La Paz

Alex Silva

Voorzitter van de Federatie van Organische Coca producenten van Cochabamba

c/c

- Directoraat-generaal voor Ontwikkeling en Samenwerking
- Commissie voor Ontwikkeling (Debe / DCI) van het Europees Parlement, mevrouw Eva Joly, voorzitter
- Commissie voor de Mensenrechten (DROI) van het Europees Parlement, mevrouw Barbara Lochbihler, voorzitter
- Plataforma COLI - Coca Orgánica, Libre e Informada – Cochabamba, Bolivia
- Drugs Peace Institute, Utrecht, Nederland.